

til Danmarks hunde

king

HUNDEMAD

To helt nye King-produkter på det danske marked. Sammensat og fremstillet i samråd med førende danske og udenlandske dyremadseksperter.

ØKONOMI KING

ØKONOMI · KING

Alsidigt sammensat fuldfoder i briketform. Varmebehandlet. Indeholder ingen fyldstoffer. Let fordøjeligt for hunden.

VAREFAKTA

DEKLARERET

VARMEBEHANDLET
IKKE TILSAT FARVE

Vitfoss a/s

6300 Gråsten. Tlf. 04 - 65 16 38
9500 Hobro. Tlf. 08 - 52 11 11

LAVPROTEIN KING

LAVPROTEIN · KING

Alsidigt sammensat blandefoder i flakesform. Varmebehandlet. Anvendes både som våd- og tørfoder. Blandes med f.eks. kød, kylling, fisk o.l.

Klip ud og send i brev til Vitfoss a/s, 6300 Gråsten.

- ☐ Interesseret i at blive
forhandler af King
☐ Ønsker tilsendt
brochuremateriale

Navn _____

Adresse _____

By _____

Postnr. _____

Telefon _____

Rhodesian Ridgeback Klubben Danmark

Bitte-Nus Gaidi (stående) 1. Politihundekåret R.R. i DK.

NR.2 SEPTEMBER 1984

MEDLEMSBLAD

Formand:
Mette Kjærsgård
Solbakkevej 32
Toksværd
4684 Holme-Olstrup
Tlf.: 03 76 22 18

Sekretær:
Vibeke Olsen
Mariehøj 411
2990 Nivå
Tlf.: 02 24 31 89
Udstillingsudvalg
og tilmeldinger

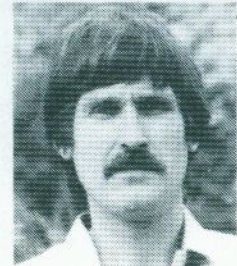
Postgirokonto:
Rhodesian
Ridgeback
Klubben
Gironr.: 7 36 04 44
Ottegårdsvej 3
4130 Viby Sj.

Næstformand:
Pia Schrattenholz
Østerlyngvej 127
4500 Nykøbing Sj.
Tlf.: 03 41 40 47
Hvalpehenvise

Redaktør:
Allan Schrattenholz
Østerlyngvej 127
4500 Nykøbing Sj.
Tlf.: 03 41 40 47

2. Suppleant:
Jørgen Lorenzen
Vaghøjvej 17
Bjergby
9800 Hjørring
Tlf.: 08 97 11 26

Kasserer:
Jens Trønning
Ottegårdsvej 3
4130 Viby Sj.
Tlf.: 02 39 35 15

1. Suppleant:
Mogens Børjesen
Gl. Nykøbingvej 36a
Kollekolle
4560 Vig St.
Tlf.: 03 42 40 53

Kontingent:
Enkelt : 150 kr.
Familie : 200 kr.

Annoncepriser:
Helside: 150 kr.
Halvside: 85 kr.
Kvartside: 50 kr.

Generalforsamling 1984.

Generalforsamlingen afholdtes i henhold til lovene.

17 deltog i mødet, men en del medbragte fuldmagter.

Som dirigent valgtes Brix Petersen, som referant undertegnede og som stemmetællere Grethe Kristensen og Marianne Børjesen.

I den efterfølgende årsberetning mindedes man 60-året for den første indregistrerede R.R. i Sydafrika.

Videre fremgik det af årsberetningen, at klubben ved ridgeback-dagen i 1983 havde været så heldig at have Mrs. Murray til at bedømme hundene, ligeledes ville vi ved den kommende udstilling i Korsør d. 3.6-84 få Mrs. Jackson fra Sydafrika som dommer.

I bestyrelsen var der i årets løb sket en udskiftning, idet Pia Schrattenholz var indtrådt istedet for Ole Hempel. Om lydighedstræningen fortaltes, at den nu foregik i privat regi p.g.a. manglende tilslutning. - En planlagt diasaften i Jylland blev ikke til noget grundet en informationsmisforståelse mellem arrangerende parter. Man vil forsøge at få aftenen afholdt en gang i den kommende sæson.

Ridgebackmærkerne er blevet forsinket p.g.a. en dårlig kliche. - I klubben forefindes billedemateriale af alle udstillede hunde. Endvidere er der

i klubben indkøbt et par fagbøger om ridgebacks. Menige medlemmer kan mod indsendelse af porto låne disse.

Klubben har gode forbindelser til tilsvarende klubber i de nordiske lande, i Tyskland og i Sydafrika. På Jørgen Lorenzens spørgsmål om, hvem der kontaktede, og hvilken gavn der kom ud af dette, svarede Allan Schrattenholz, at en del af bestyrelsesmedlemmerne privat var medlemmer af nabolandenes R.R.-klubber, og at de derfor får disses publikationer. Hvis foreningen skulle lade disse blade indgå i ovennævnte låneordning gav kassereren, Jens Trønning, udtryk for, at medlemmerne så måtte være indforstået med, at udgifterne (så) skulle dækkes af klubbens midler.

Foreningens formand, Mette Kjærsgård, ønskede at forholdet mellem klubbens bestyrelse og medlemmerne altid måtte være præget af størst mulig åbenhed. Her havde der åbenbart indsneget sig et par divergerende meninger i årets løb. Disse blev dog til stor glæde for de fremmødte drøftet længe og afsluttet i god forståelse.

Herefter blev årsberetningen enstemmigt vedtaget.

Regnskabet blev nu fremlagt. Kassereren begrundede det store overskud i, at en

Mæcen faktisk havde skænket klubben bladet i et helt år. Regnskabet godkendtes enstemmigt.

Kontingentet kunne p.g.a. ovennævnte meddelelse forblive uforandret.

På grundlag af bestyrelsens stillede forslag - s.11 Marts 84 - blev emnet om H.D.-statistikken grundigt debatteret. Jørgen Lorenzen mente, at man godt kunne gå ind for bestyrelsens forslag, såfremt der blev nedsat et udvalg, der skulle beskæftige sig med emnet: Hvad skal klubben gøre med de oplysninger, der tilgår den?

For bestyrelsens forslag stemte 6.

For bestyrelsens forslag + et udvalg stemte 27.

Man vedtog, at udvalget skulle bestå af 5 medlemmer: 3 opdrættere, 1 bestyrelsesmedlem og et menigt medlem.

Jørgen Lorenzens senere forslag faldt derefter bort.

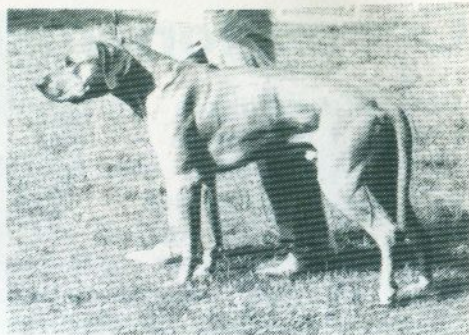
Forslaget om støttekontingent vedtages med tilføjelsen: "men tidligere ridgebackejere."

Ad punktet valg:

Pia Schrattenholz og Jens Trønning var på valg. Begge ønskede genvalg. Endvidere opstillede Jørgen Lorenzen, Mogens Børjesen og Tommy Drostbo.

Stemmeberettigede havde 4 stemmer hver, og stemmetalene blev som følger:

Pia 20, Jens 20, Mogens 18,

Dikomu Tom Etthewide

Jørgen 15, Tommy 15.

a) Valg til H.D.-udvalg under R.R.K.s bestyrelse:

Edel Poulsen, Vibeke Olsen, Jørgen Lorenzen, Allan Schrattenholz og menigt medlem af klubben (se andetsteds i bladet (red.)).

Eventuelt.

Bladets indhold: ingen videre diskussion.

Debat omkring stemmeseddel i bladet, aftaltes sådan, at der bringes skitse til evt. fuldmagt bringes i bladet, idet der åbenbart må have hersket nogen tvivl om dette til årets generalforsamling.

Bestyrelsen gjorde sig til talsmand for, at man til næste års generalforsamling vil stille forslag om, at generalforsamlingen flyttes til første kvartal af året.

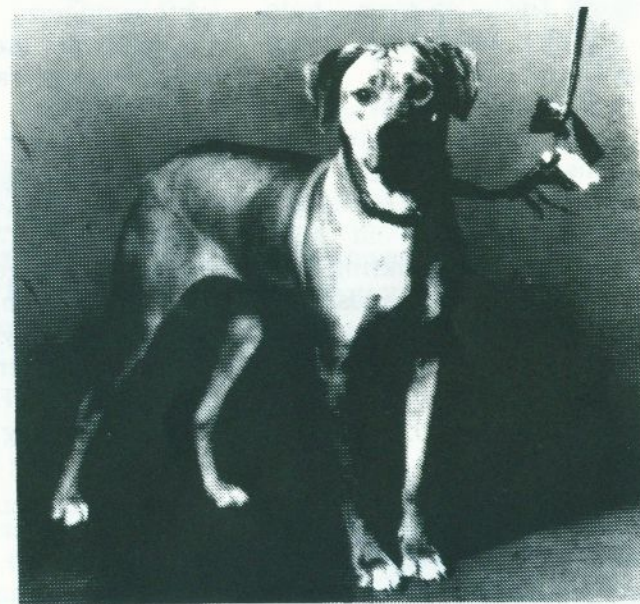
Hermed afsluttede formanden mødet med tak til dirigenten, og for god ro og orden.

Referat ved Lis og Friedtmar Jessen, samt Pia Schrattenholz.

KENNEL TROLDEBORG

Opdræt af Rhodesian Ridgeback siden 1970!

Hvalpe have
lejlighedsvis

DK CH Vanolreim Z'Donna.
»Donna er mor til 3 danske champions.

E. og E. A. POULSEN
MOSEGÅRDSVEJ 7
SLAGLILLE . DK 4173 FJENNESLEV
TLF.: 03—60 91 61

HVOR TRÆNER MAN MED SIN HUND?

Lidt orientering om DcH. "Landsforeningen Danmarks civile Hundeførerforening".

Når talen er om hunde, er det svært at komme helt uden om DcH. Det er som navnet siger en landsforening. Startet for 45 år siden og med over 10000 mdl. Ud over en hovedbestyrelse med kontakt til DKK, er DcH opdelt i 6 kredse, der igen er opdelt i over 90 lokalforeninger fordelt over hele landet, incl. Færøerne, med hver sin bestyrelse.

Foreningens formål er at virke til fremme og forbedring af hundens anvendelse i den civile befolkning. Dette søges opnået ved oplysning om hundens adfærd og udvikling og vejledning i alm. lydighedsdressur. Forhåbentlig til glæde for hund og ejer, men også i håb om at undgå misforhold mellem den enkelte hundeejer og samfundet.

Desuden er DcH så absolut en hundesportsforening med afholdelse af konkurrencer, lokalt og på landsplan. For de talentfulde med mulighed for deltagelse i Vinder- og Internationalklasse.

Alt efter træner-kapacitet afholder lokalforeningerne begynderkursus 1-2 g. årligt à ca. 3 mdr. varighed. Der annonceres i lokalaviser og betales et kursusgebyr. Dette anbefales første-gangshundeejere, de meget unge hunde og evt.

hvalpemotivation.

Herefter er træningen bygget op om klasserne: C,B,A, Vinder- og Internationalklasse, samt dressurkåringer, hvortil kræves stambog i DKK.

Lidt om klasserne C.B.A. I C indplaceres nye hundeejere, der har deltaget i andre dressurforeningers begynderklasse. Ud over de mest kendte lydighedsøvelser trænes i øvelserne Fremsendelse m. indkald og Halsgivning for skjult figurant.

Klasse B. er for den rutinerede hundefører, der har bestået klasse C eller andre dressurforeningers klasse 2. Hvis en øvet hundefører starter op med en ny hund, startes i klasse B. Her bygges videre med Sporsøg, Feltsøg, Fremsendelse m. halsgivning og Frygtløshed for slag og skud.

klasse A. kan trænes af hunde og førere med bevis for bestået klasse B eller andre foreningers klasse 3 eller prøver på lign. niveau. I denne klasse tilføjes øvelserne, Forsvar af fører, Rondering og apportering af nedgravede genstande, Spring m. apport, samt Frit spring over lodret springbrædt 1 m. Alle tidligere spring er over skrå springbrædder. Skrå springbrædder er indført i de første klasse for at skåne de unge hunde i ned-

HJEMMELAVET FULDKØST MED KARTOFLER,
GULERØDDER, ÆBLER, RIS, GILBERTO KØD
OG GILBERTO TØRFODER

Salon Hanibal

v/Knud G. Rahbek

INDGANG REFSHALEVEJ 4

Multihuset

Bådsmadsstræde 43 1407 København K

Tlf. 01-57 51 16

springet; det er også en lettelse for de små racer. Det ser let ud, men er dog ikke helt så ligetil for førerne, da det kræver, at man kan dels give en ængstelig hund tillid til at turde kravle over de "underlige" brædder og dels at man får ro over en meget ivrig og springglad hund.

I alle klasser er grunpillerne, elementæt lydighedstræning. Nu er der vist nok nogen som siger: "DcH er vist nok mest Schæfer, Rottweilere og lign. Ikke for mig og min Ridgeback".

Jeg kan fortælle, at undertegnede startede i DcH for 30 år siden med en Labrador, på et begynderkursus, hvor der rigtig nok dengang ikke var mange ud over de nævnte racer. Til gengæld var det os, der vandt den afsluttende prøve.

DcH har altid været åben for alle hunde, og de sidste mange år har flere og flere såkaldt selskabshunde, samt blandinger gjort sig stærkt gældende. Den grundlæggende træning er ret ens i alle dressurforeninger. Kommando-ordene kan være lidt forskellige. Meget afhænger af instruktøren. Efter min mening er hundene lykkelige bare de får lov at lære noget og være sammen med os. Det som betyder noget for resultatet, er hvor føreren befinder sig bedst. Hvad vil vi med vores hund? Hvad magter vi? En af mine hvalpekøbe-

re har klaret sig fint i Hjemmeværnet med sin Ridgeback--han. Personligt har jeg været glad for DcH's begynderkursus og C og B klassen. Sideløbende har jeg taget Retrievernes brugsprøve med Labrador og Curly-coated Retriever. Det gik fint at gå begge steder.

Da jeg fik Ridgeback nr. 2 (en returhvalp) startede vi på Jagtforeningens begynderkursus, dels fordi jeg selv skulle instruere kursister i DcH, dels fordi jeg havde lyst til at prøve en træning med henblik på jagt. Jeg havde flere gange haft min nu 7-årige tæve med på jagt, og det gik fint, selv om hun ikke kunne tage "stand", men hun er samarbejdsvillig og eminent til at finde anskudt vildt. Apporten knap så god!

Desværre var hendes søn af et ustabilt temperament. Måske miljøskadet fra sit første hjem! Men netop derfor ville jeg ikke træne i DcH's forsvarsøvelser. Mente ikke at jeg magtede ham her, men at sporsøg og apportering kunne mætte hans aktivitetsbehov. Han var en ægte støver, der pr. instinkt kunne drive en hare i en bue tilbage mod mig. Desuden "sang" han på sporet, hvilket er vigtigt på støverjagt i store skovområder. Kedeligt, at han ikke kunne klare parcelhus-livet. Han burde være vokset op hos en skytte på et gods!

Tilbage til DcH. Angående

Forsvars- og kappearbejde, kan det siges, at dels står det enhver frit for at undgå disse øvelser, hvis fører og hund ikke har lyst eller evner her; dels er DcH's program i disse år under omredigering med henblik på at finde ligevægtige øvelser til konkurrence. Evt. indføre DKK's program sideløbende.

Foruden konkurrencer er mange lokalforeninger også klubliv med diverse aktiviteter såsom familiture, natøvelser, fup og fidus konkurrencer m.m.

Jeg plejer at sige til mine kursister: "Det skal være morsomt at gå med hund, men det skal også være morsomt at være hund".

Grete Gjerløf Kristensen
Roskilde

Oplysning om nærmeste DcH lokalforening kan blandt andet fås hos kassereren Eigil Christensen Bredegårdsallé 22 a 26-50 Hvidovre

KENNEL

DK CH NADRA

BITTE-NUS

Henvendelse til: VIBEKE OLSEN Mariehøj 411, 2990 Nivå Telefon 02-24 31 89

TÆVEN TIL SELSKAB ELLER AVL ?

Al hundeopdræt begynder hos tæven og dens ejer. Hvis begge disse er af middelmådig eller mindre god kvalitet, kan man ikke vente sig, at resultatet skal blive andet end dårligt.

Der findes en gammel talemåde, som siger, at "en kennels styrke, er dens tæver" og det er virkelig sandt.

Der findes ingen absolut sikker metode at rekommandere, når det gælder om at lykkes med hundeavl. Men det er uden tvivl sådan, at med mindskede krav til avlstæven, bliver vejen som hundeopdrætter meget længere og kringlet. Mange gange bliver resultatet derigenem også direkte nedslående.

Desværre er det ganske almindeligt, at de fleste starter med den tæve som de har skaffet som selskabshund. Naturligvis kan det være sådan, at den tæve er, et i alle henseender, meget godt eksemplar, men vældigt ofte er det præcist modsat. Når den meget ordinære tæve parres, beholder den nyblevne opdrætter ofte en tævehvalp fra kullet, hvilket gentages i nogle generationer. Man klatrer således så sagte opad mod kvalitet og fremgang. I mellemtiden har man opdrættet et flertal af ravene til avlstæven havde været højere. Hvis hundeopdræt

var mindre følelsesbetonet, ville vi sikkert have endnu bedre hunde indenfor de fleste racer her i landet.

Alle tæver er definitivt ikke egnede eller overhovedet anvendelige som avlstæver. Hvordan skal man da finde ud af, om den tæve man har, er tilstrækkelig god til at avle på.

Det duer ikke at se gennem fingrene og tolerere brister som har med det funktionelle eller mentale at gøre. Givetvis kan en svaghed i konstruktion eller temperament være erhvervet og i så tilfælde nedarves den ikke til afkommet. Dog må man regne med, at en ubalanceret tæve kan påvirke sine hvalpe i negativ retning gennem dens uberegnelige adfærd.

Kravene til det seriøse hundeopdræt, er store idag. Man må kunne regne med, at opdrætterne i størst mulige omfang skal anstrenge sig for at forbedre racegennemsnittet eller i det mindste ikke forringe det.

De fleste, som har en tæve, vil en dag spørge sig selv, hvorvidt tæven skal have hvalpe eller ej. Den almindeligste årsag til, at tæveejeren funderer på at parre sin tæve er, at han tror at tæven vil

Jeg kender en anden hund
ikke helt ung - men av mand
hvor er den flot !!

Den får sit foder fra

Albritt -

Der handler min far og mor
osse nu - så vent bare

Har du hund, har vi hvad du behøver
for at få en sund og glad hund,
for **husk** en hund er ikke bare et
firbenet væsen, men et familiemedlem.
Så tag vare på dens sundhed.
Lad os hjælpe den - gå derfor først
til fagmanden, opdrætter af pudler
og afghansk mynde,

SPAR OP TIL 20% HOS OS

ALTID MANGE TILBUD

**ALBRITT HUNDE-
OG KATTEARTIKLER**

Storegade 25 - 2650 Hvidovre - Telefon 01-78 49 16

Vi har dyrlægekontrolleret kylling og indmad

Kom og lad os få en hundesnak

have godt af det. Det er en overordenlig svag grund. Der findes intet som helst belæg for, at tæver skulle holde sig friskere ved at få hvalpe. Tværtimod er det ikke helt risikofrit for tæven at producere et kuld hvalpe. Givetvis bliver risikoen også noget større, hvis tævens ejer hører til de uvan- te.

At børnene i familien synes, at det kunne være sjovt med hvalpe, er en anden virkelig dårlig grund. Og den tæve- ejer som er ude på at tjene en slat, plejer i almindelighed ikke at gøre noget godt for racen.

At tæven er af så god kvalitet, at hun kan tænkes at nedarve en del af sine gode egenskaber eller at hun har noget attråværdigt som man er ved at miste i racen, er egentlig de eneste grunde som kan anses for acceptable, hvis man skal avle på en tæve.

Hvad angår de defekter som bevisligt er genetisk betingede, bør man naturligvis gå forsigtigt tilværks. Hvis en tæve ifølge beregningerne burde være lempelig til avl og der, mod forventning, i nogen af hendes første kuld, fremkommer det at hun skulle nedarve en dårlig defekt, må man kunne tage det på sig, at tage tæven ud af avl. Den bjørne- tjeneste man gør racen ved at fortsætte avl på en sådan tæve, er så stor, at det kan tage generationer at reparere.

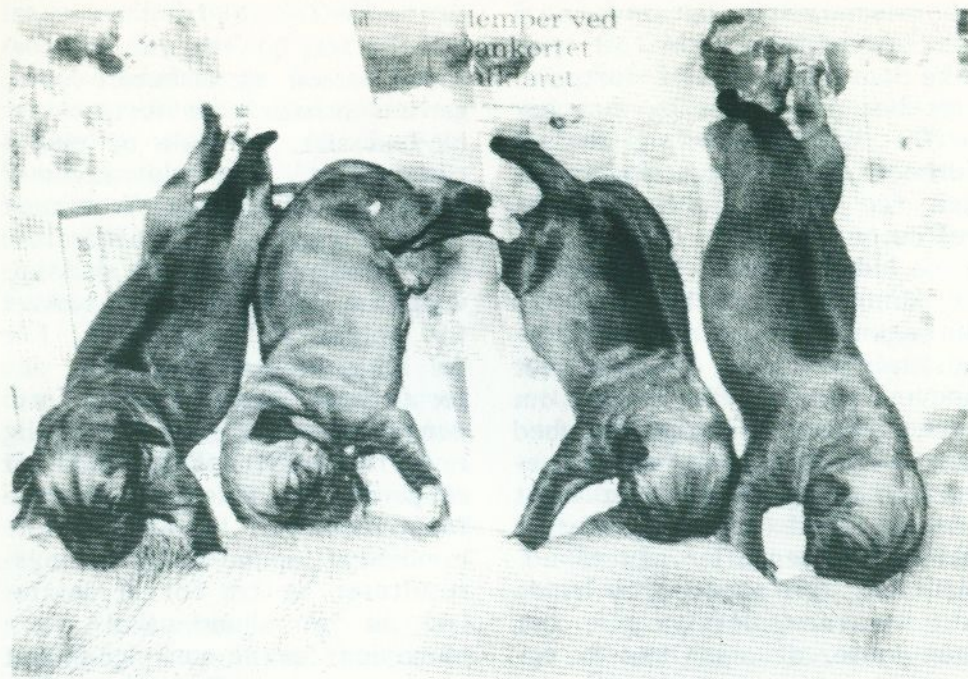
Al avl bør ske under ansvar og det er vigtigt, at være virkelig kritisk når man bedømmer sin tæve avlsmæssigt. Perfekte hunde findes ikke. Naturligvis er det også sådan når det gælder tæver som skal anvendes i avl. Der findes altid noget som man kunne ønske at ændre til det bedre. Derfor er det vigtigt, at forsøge at kompensere gennem valget af avlspartner. Hvis Din hund har visse svagheder, må Du være ekstra omhyggelig med at avlspartneren er så meget desto bedre og mere korrekt i disse henseender. Det er definitivt ikke sådan, at hvis man har en tæve med f.eks. løse albu- er, så bør hanhunden være ekstra stram i albuerne for at kompensere. Det er heller ikke sådan, at hvis tæven har et tyndt næseparti, så skulle den mest velegnede hanhund i det henseende, være overdreven i modsat retning. Det er almindeligt, at folk indbilder sig, at man reparerer en svag ved hos et individ, ved at parre med et andet som er præcis det modsatte i den detalje det gælder. Gør man sådan, ville man ganske hurtigt skabe alle tænkelige varianter, undtagen det ønskværdige og korrekte for racen. Det er givetvis vigtigt ved al avl, at forsøge at kompensere bristerne hos sin egen tæve, men det sker kun ved at forsøge at få fat i en hund som er helt korrekt i det aktuelle henseende. Ved valg

af avlsmateriale bør man også fra begyndelsen indse, at man ikke kan få alt. Visse fortjenester bør prioriteres og man bør derfor koncentrere sig om at forbedre en del egenskaber, uden for den skyld at glemme resten.

Inden man overhovedet er kompetent til at bedømme sin egen tæves eventuelle forudsætninger for avl, er det nødvendigt at vide mere om racen, end folk i almindelighed gør. Hvis man bare har en tæve og aldrig nogen som helst kontakt med andre mennesker indenfor racen eller går på udstillinger for at studere hunde af den race det gælder, bør man indse, at man ikke er egnet til selv at bedømme sin

tæve. Da bør man hellere spørge sig for hos en raceinteresseret person og diskutere såvel tævens brister som fortjenester blodmæssigt, mentalt og eksteriørt. Det som da kommer frem må først og fremmest ligge til grund for afgørelsen om tæven overhovedet skal anvendes i avl og i anden række, for valget af avlspartner. Får da ikke afsted og antag den første den bedste hund, fordi den bor nærvæd eller er billig i parringsafgift. Den hund er sandsynligvis ikke den bedste for tæven. Bliv heller ikke forblindet af en hunds udstillingsresultater og tro for al del ikke, at en hund skal være champion for at være god. Det vigtigste er, at finde den bedst

egnede hund.

Inden man beslutter sig til at parre tæven, bør man ransage sig selv og være indstillet på, at et kuld kan blive en dyrbar historie og at man må forsage både fornøjelse, søvn og meget andet for at passe tæven og hendes hvalpe.

Det er også vigtig at lære noget om hundeopdræt i forvejen. Den bedste læremester er som regelen en gammel velrenommeret opdrætter. Det er dog ikke nødvendigt at den opdrætter har samme race som en selv, selvom det kan være en fordel med en del racekendskab. Meget skulle også være vundet, hvis den kommende opdrætter forsøger at komme i kontakt med dygtige hundefolk

som kan lære fra sig, hvad der er vigtigst og hvordan man bærer sig ad for at, i det mindste, at forsøge at lykkes med hundeavl. Der findes jo indefor hver race, vedtagne principper at bedømme både sin egen tæve og den eventuelle avlspartner efter. Udstillinger kan være gode i flere henseender. Som, f.eks., at man på et og samme sted, på et bestemt tidspunkt, har mulighed for at se et ret så tilfældigt udvalg af racen. Desuden kan man forhåbenligt få kontakt med de opdrættere og avlshundeejere som beskæftiger sig med samme race. Endvidere får en del med racekendskab den tæve at se som man ejer, hvis man udstiller hende. Og det er ikke mindst

værdifuldt at man får at vide hvad disse og dommeren mener om hende. Det beror helt og holdent på tæveejeren selv om der skal blive taget godt imod denne eller ej i denne sammenhæng. Den absolut bedste måde er, at fortælle alle, hvorfor man udstiller tæven og at man vil have så mange synspunkter som muligt om hende, da det drejer sig om at tage stilling til eventuel avl. En eller anden person kan måske være mindre hjælpsom, men oftest bliver man overrasket over hvor villige hundefolk er til at dele sin viden med andre. Man bør, med hjælp fra racekyndige folk, kunne få rede på tævens svagheder og forsøge at spore disse tilbage til forfædrene og på denne måde lettere tage stilling til en egnet avlspartner eller måske mere rigtigt, kunne udelukke de mindre egnede hunde.

Det er også vigtigt at lære lidt om de eventuelle svagheder som findes indenfor racen, for at kunne bedømme sin egen tæves forudsætninger i avlen.

Som konklusion kan man sige, at for at på nogen måde at lykkes med hundeopdræt, bør man råde over en tæve med betydelige fordele og med relativt ubetydelige fejl, selv være ambitiøs med et oprigtigt ønske om at gøre godt, forsøge at få al tænkelig hjælp fra kyndig side, forsøge at finde den bedst egnede avlspartner

og desuden have en stor portion held. Og dette er naturligvis ikke alt. Det videre opdræt er også af overordentlig stor betydning.

Alt opdræt er hasard og skal man være helt ærlig, så lykkes mange nye opdrættere temmelig let p.g.a., at de i praksis har nasset på gamle dygtige opdrætters materiale og hvad de har afstedkommet gennem flere generationer. Det er ikke usædvanligt at opdrættere starter godt ved at få nogle udmærkede hunde frem allerede i de første kuld, for efter et par hundegenerationer at opdrætte virkelige middelmådige individer.

Den absolut bedste måde at undgå sådanne bagslag på, hvilket burde være for dyre for en hvilken som helst race er, at såvel ældre som yngre opdrættere samarbejder og at arbejdet for racen sker med det samme mål for øje.

I virkeligheden er størstedelen af opdrættede hunde inden for de fleste racer, produceret af helt uplaneret avl. Derfor er det nødvendigt, at den almindelige hundeejer oplyses bedre.

Så til slut nogle råd til den person som er lykkelig ejer af en sød og rar tæve som ikke opfylder de krav som man kan stille til en avlstæve. Afstå fra tanken om et hvalpekuld! - Tag vare om den race som tæven tilhører og undgå at blive medskyldig i at øde-

lægge den. Afstå hellere fra at avle videre på den tæve og resonér ikke sådan "Vor tæve er det rareste som findes. Når hun bliver gammel, vil vi have en af hendes afkom." Bemærk at dette ofte er årsagen til at en race forringes. Lad hellere den rare tæve slippe for besværet med hvalpe. Hvis hun er højt elsket kommer hun sikkert til at leve lykkeligt endda.

Når hun senere begynder at komme op i årene, bør man forsøge at få fat i en værdig erstatning for hende. Hvad du da ved om racen, bør være en

god hjælp til at finde måske en endnu bedre hund end den gamle. Det lyder måske slemt, men det er faktisk sådan, at uanset hvor dejlig en hund man end har eller har haft, så findes der intet som taler imod at næste hund kan blive endnu mere dejlig.

Ann-Marie Hammarlund
Opdrætter af Dalmantiner i Sverige og tidligere medlem af avlsrådet for Rhodesian Ridgeback i Sverige.
Oversat af red. med tilladelse fra forfatteren.

I NÆSTE NUMMER:

Ridgeback-dagen 1984 i Danmark med Birthe Møller Hansen.
Korsør-udstillingen og Ridgeback-dagen i Sverige med den Syd-afrikanske dommer Miss B.I. Jackson

★ ★ ★ ★ ★ ÅRETS RIDGEBACK 1984 ★ ★ ★ ★ ★

Stillingen i konkurrencen om Årets Ridgeback 1984 ser således ud pr. 1.6.84.:

Nadra, ejer: Vibeke Olsen: 50 points.

Artus Lionclaw, ejer: p. og A. Schrattenholz: 25 points

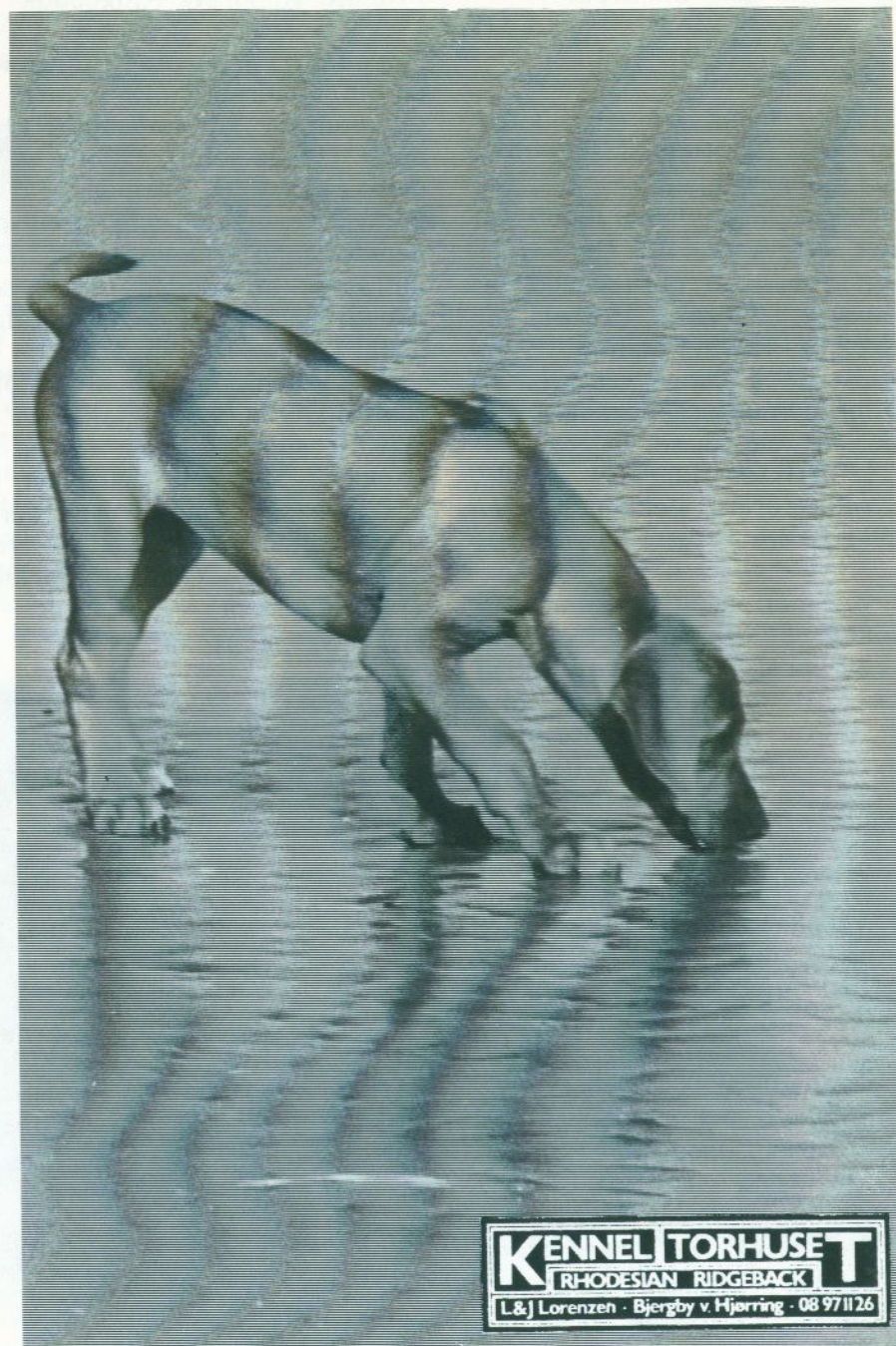
Torhusets Tan Shagreen, ejer: Lone Lorenzen: 20 points.

Tamas of Janak, ejer: E. og E.A. Poulsen: 15 points.

Torhusets Tawny Benvolio, ejer: Anna Jensen: 15 points.

Bitte-Nus Kijana, ejer: M. og M. Børjesen: 12 points.

Torhusets Fairfax Donna Lee, ejer: Jytte Henningsen: 10 points.

KENNEL TORHUSE T
RHODESIAN RIDGEBACK
L & J Lorenzen · Bjergby v. Hjørring · 08 971126

REDAKTØRENS SPALTE:

DET VAR IKKE DEM !

I artiklen "Om grå stær (katarakt) hos Rhodesian Ridgeback" i klubbens blad nr. 1 1984, omtales 2 hunde som har fået påvist grå stær. Da flere fejlagtigt har sat billederne af Torhusets Tawny Dorset og Torhusets Tawny Squire i forbindelse med denne omtale, vil jeg her dementere at det skulle dreje sig om disse. Ejernerne, af de i artiklen omtalte hunde, er redaktøren bekendt, men disse ønsker at være anonyme.

Fra og med sidste nummer af klubbens blad, er vi overgået fra en professionel sætning af bladet til amatørsætning, idet den nu foregår på amatørbasis af undertegnede. Dette har beklageligvis medført en del u hensigtsmæssig placering af billeder, tekst etc., samt mangler i form af forfatternavn. Derfor skal opmærksomheden henledes på, at artiklen "Hunde på 14 dage er også brugshunde" er forfattet af den kendte Rottweiler- og mentaltestmand, Bjarne Thaulow.

Samtidigt vil jeg gerne beklage den sene udsendelse af klubbens blad nr. 2 1984. P.g.a. flytning har det desværre ikke været muligt at færdiggøre bladet før.

Redaktøren.

Præmie til Årets Ridgeback

Præmien til Årets Ridgeback, er en vandrepræmie i form af en skulptur af en mini-Ridgeback (15-20 cm.), lavet af en dansk kunstner. Desuden er der udlovet en vandrepokal til den bedste hund i modsat køn. Den omfattes af samme regler som konkurrencen om Årets Ridgeback.

Vandrepræmien (mini-skulpturen) bliver delvist fianceret af private sponsorer og delvist af klubben. Hvis du har lyst til at give et bidrag til denne flotte præmie, så kontakt venligst Vibeke Olsen, Mariehøj 411 2990 Nivå

Tlf. : 02 24 31 89

Anita og Torhusets Tawny Dorset

UDSTILLINGER I 1984!

Hillerød (Sjælland) 15.9.84
(D.K.K.)

Anmeldelsesfrist senest 11.8.84
Dommer: Ulla Magnusson
(Sverige)

Karlsunde (Sjælland) 14.10.84
(R.R.K.)

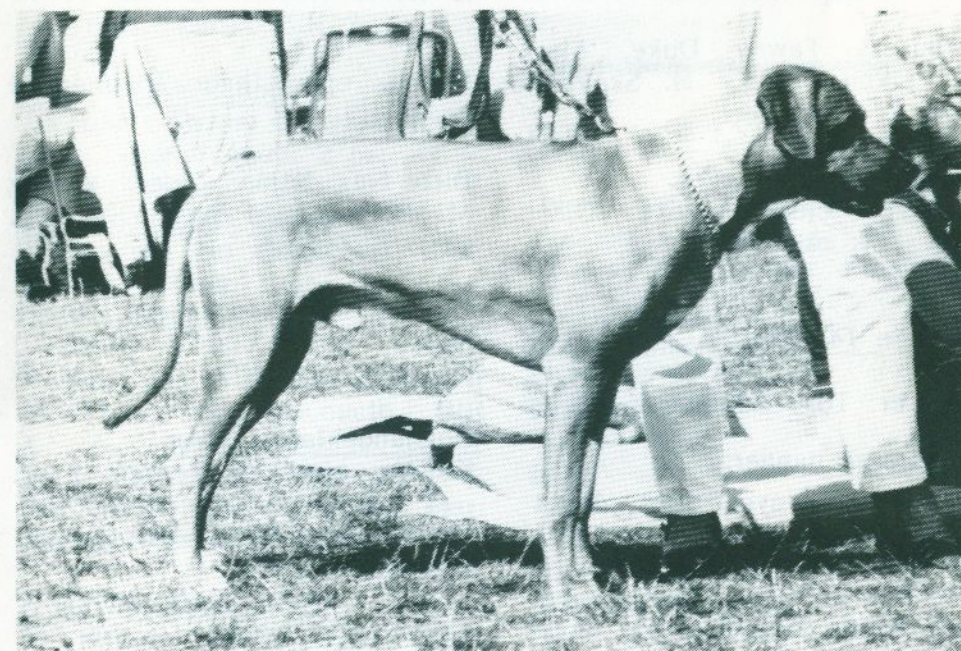
Anmeldelsesfrist senest 17.9.84

Herning (Jylland) 18.11.84
(D.K.K.)

Anmeldelsesfrist senest 13.10.84.
Dommer: Elina Lethinen
(Finland)

Tilmelding til R.R.K.'s udstillinger foregår på klubbens tilmeldingsblanketter, som kan rekvireres hos Vibeke Olsen, og tilbagesendes til samme.

Tilmeldinger til D.K.K.'s udstillinger, foregår på D.K.K.'s tilmeldingsblanketter, som rekvireres hos D.K.K. og tilbagesendes til D.K.K.

Torhusets Tawny Squire

UDSTILLINGSRESULTATER 1984

Otterup 25.3.84

Dommer: M.M.Madsen

Championklasse hanner:

Artus Lionclaw, ejer: P. og A. Schrattenholz: 1 pr., 1 v. ck. BIR 2.

Unghundeklasse hanner:

Lachish Shadrack of Shangara, ejer: Lone Lorenzen: 1 pr., 1 v.

Mungu, ejer: Bente Horn: 2 pr.

Åben klasse hanner:

Loustigens Fair Gaxe, ejer: B. & J. Trønning: 2 pr.

Torhusets Tawny Duke, ejer: I.H. Thomsen og H. Skovlund: 1 pr. 1 v. ck. cert.

Championklasse tæver:

Nadra, ejer: Vibeke Olsen: 1 pr. 1 v. ck. BIR 1.

Roskilde 14.4.84.

Dommer: Tore Edmund

Babyklasse hanner:

Troldeborgs Vuyo, ejer: Asger Fog: Særdeles Lovende

Bitte-Nus Dogo Mwenzangu, ejer: Berit Petersen og Knud G. Rahbek: Særdeles Lovende 1 v. Skuets Bedste Baby nr. 4

Championklasse hanner:

Tamas of Janak, ejer: E. og E. A. Poulsen: 1 pr., 1 v. ck., BIR 2

Artus Lionclaw, ejer: P. og A. Schrattenholz: 1 pr. 2 v. ck. BIR 3

Unghundeklasse hanner:

Troldeborgs Ukubo, ejer: S. og Sv.E. Bech: 2 pr.

Åben klasse hanner:

Loustigens Fair Gaxe, ejer: B. og J. Trønning: 1 pr. 3 v.

Bitte-Nus Seka Sekiwu, ejer: A.M. og S. Støvring: 3 pr.

Simba, ejer: Inger Pichner: 1 pr. 2 v.

Bitte-Nus Kijana, ejer: M. og M. Børjesen: 1 pr., 1 v., ck. cert. BIR 4.

Championklasse tæver:

Nadra, ejer: Vibeke Olsen: 1 pr., 1 v., ck., BIR 1

Unghundeklasse tæver:

Kidogo, ejer: Lis Jensen: 2 pr.

Troldeborgs Ukuta, ejer: Jørgen Mortensen: 3 Pr.

Åben klasse tæver:

Katika, ejer: Knud Rahbek: 2 Pr.

Vadum 28.4.84.

Dommer: Diane Anderson

Hvalpeklasse hanner:

Asnam, ejer: Ingrid Braad: Særdeles Lovende, Bedste hvalp

Hvalpeklasse tæver:

Akasha, ejer: Ingrid Braad: Lovende

Championklasse hanner:

Artus Lionclaw, ejer: P. og A. Schrattenholz: 1 pr., 1 v.

Unghundeklasse hanner:

Lachish Shadrack of Shangara, ejer: Lone Lorenzen: 2 pr.

Torhusets Tawny Benvolio, ejer: Anna Jensen: 1 pr., 1 v., sl. ck., cert., cacib. BIR 2.

Åben klasse hanner:

Torhusets Tawny Douglas, ejer: Lissa Gram Larsen: 2 pr.

Championklasse tæver:

Torhusets Tan Shagreen, ejer: Lone Lorenzen: 1 pr., 1 v., ck. cacib., BIR 1

Nadra, ejer: Vibeke Olsen: 1 pr., 2 v., ck., res.cacib., BIR 4

Torhusets Kito Africana, ejer: Leif Nielsen: 1 pr., 3 v.

Unghundeklasse tæver:

Torhusets FairFax Donna Lee, ejer: Jytte Henningsen: 1 pr., 1 v., ck. cert. BIR 3

Torhusets Tawny Cordelia, ejer: Lissa Gram Larsen: 2 pr.

Lydighedsprøver:

Artus Lionclaw, ejer: P. og A. Schrattenholz: Kl. 3: 101 points = 0 pr.

Lydighedsprøve:

Damgårdsparken. 6.5.84.

Klasse 1:

Nadra, ejer: Vibeke Olsen: 73 points = 3. pr.

Bitte-Nus Kijana, ejer: M. og M. Børjesen: 83 points = 2.pr.

Klasse 3:

Artus Lionclaw, ejer: P. og A. Schrattenholz: 120 points = 0 pr.

HVEM HAR LYST ?

Hvem har lyst til at sidde i klubbens HD-udvalg. ER DET DIG, så send et par ord til:

Vibeke Olsen
Mariehøj 411
2990 Nivå

eller:

Allan Schrattenholz
Østerlyngvej 127
4500 Nykøbing Sj.

Svar senest 1. November 1984.

SUNDHED HOS HUNDEN OG HVORDAN VI KAN SE DET

Del 2.

Amerikaneren Lawrence M. Kalstone, har i mange år avlet og udstillet hunde. Hans studie af bevægelser begyndte gennem hans interesse for fotografering. Efter at have taget slow-motion optagelser af sin engelske setter, indså han, hvor meget som kunne opdaget på film og han har i dag en af verdens mest komplette samlinger om bevægelser. Vi er meget glade for at vi har fået lov til at publicere hans egen artikel om bevægelser, som her kommer i oversættelse af Sonja Nilsson.

Bortkastet energi

Foruden at vi ønsker at hunden skal bevæge sig fremad i en jævn bevægelse, skal den også bevæge sig i en lige linje, set bagfra. Rullende bevægelser eksisterer mere eller mindre hos alle racer, hos nogle er det meget tydeligt, mens det er svært overhovedet at se hos andre. I har sikkert set denne rullen som gør at hunden bevæger sig fra den ene side til den anden. Teknisk kaldes det sideforskydning.

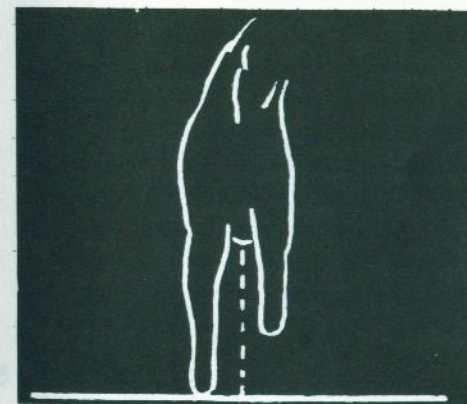
Grafisk kan det illustreres ved hjælp af en cigaretpakke. Læg pakken fladt på bordet med bunden mod dig selv. Forestil dig de fire hjørner som hundens poter. En hund driver sig selv frem ved at anvende en bagpote af gangen, så lad os gøre det samme. Skyd pakken frem ved hjælp af en finger placeret på den ene side af pakkens bund. Du vil hurtigt finde ud af, at det er umuligt. Pakken vil ændre retning idet

du trykker. Vend nu pakken om på den smalle side men stadigvæk med bunden mod dig selv. Nu vil du se, at pakken vil bevæge sig mere i en lige linje. Hvis du trykker præcist på pakkens midtpunkt, vil den bevæge sig fremad i en perfekt lige linje. Dette er hvad hunden gør for at mindske den rullende tendens. Den forsøger at sætte sine poter så tæt ved hinanden som muligt når den bevæger sig. En bedre gløse at beskrive dette med er, "single tracking" og endnu bedre, en tendens til at bevæge sig i en lige linje. En hund som bevæger sig med poterne under sin krops hjørner, er en usund hund som sløser altfor meget energi bort (ill. 1 og 2). Dette er en af grundene til at en hund skal bevæge sig "i et spor". Når den ses bagfra skal benet være i en ret linje fra hofte til pote. Låret, benet og hasen skal være i en ret linje (ill. 3 og 4). Hvis denne linje er brudt, bevæger hunden sig

tæt og usundt (ill. 5). Detsamme kan ses når hunden kommer imod dig. Benet skal være i en ret linje fra skulder til pote (ill. 6 og 7) og der må ikke være noget brud i linjen som gør at hunden bevæger sig tæt (ill. 8). At se en hund forfra og bagfra giver et godt begreb

1

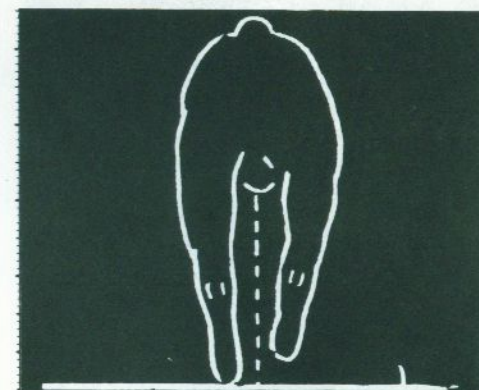
2

om dens sundhed (obs! 3,4,6 og 7 er hunde som bevæger sig godt).

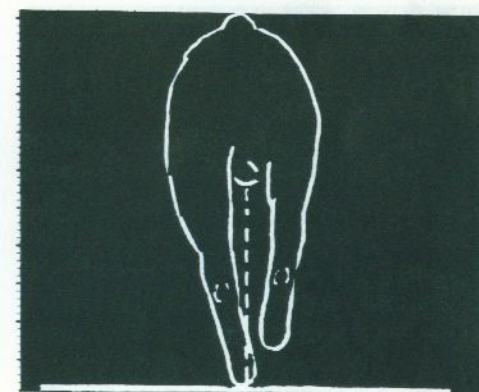
Fronten

Der er ingen tvivl om, at den hårdest arbejdende del af hunden, er fronten. Den skal op-

fylde flere funktioner end nogen anden del og udsættes for større påvirkninger. Den holder hovedparten af hundens vægt oppe for at bagbenene kan være forholdsvis frie til at give fuld kraft og afsæt. (Dette betyder ikke at forparten mangler kraft og er betydningsløs

3

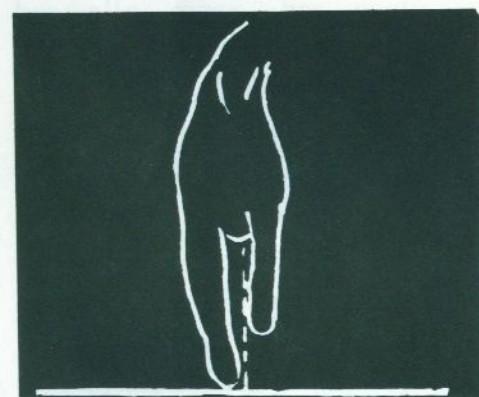
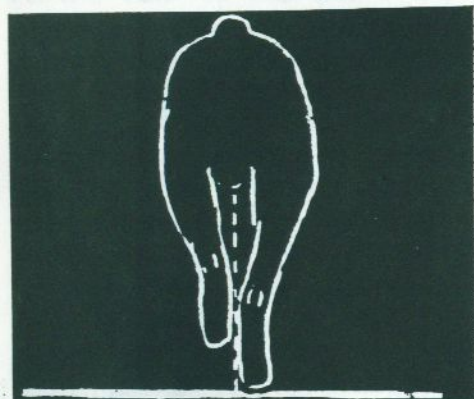

4

for bevægelsen fremad). Prøv at trykke hundens skuldre ned og bagefter dens bagpart. Bemærk, hvor bevægelig bagparten er og hvor solid fronten er.

Fronten dæmper stødene i skridtene. Når hunden drives fremad, er det fronten som

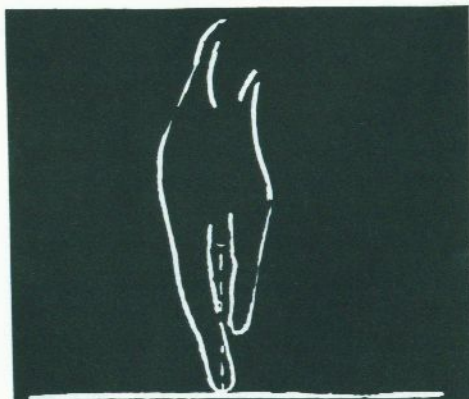
forhindrer faldet og tager imod stødene. Fronten forsøger at bibeholde ligevægten og at mindske anstrengelserne. Fronten assisterer også bagparten med at få hunden fremad. Det centrale i fronten, er skulderbladet som fæstner fronten med resten af kroppen. Det

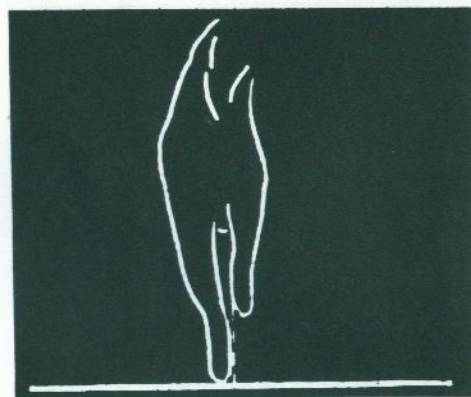
er skulderen mere end nogen anden del som afgør hvordan hunden bevæger sig.

I en stor del racestandarder opgiver man udtrykkeligt, at skulderen skal være lang og sluttende eller veltilbagelagt. I en del standarder drager man den slutning, at vinklen mellem

overarm og skulderbladet skal være 90 grader. Den eneste måde dette kan lade sig gøre på, hvis hunden skal se ud som en hund, er hvis skulderen er lang og sluttende. (Endnu engang er det ikke helt korrekt, men det kan bruges i dette tilfælde). Lang og sluttende eller

7

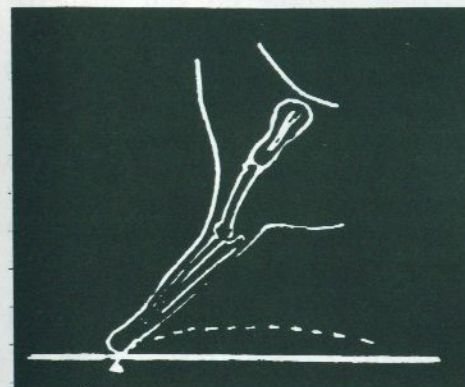

8

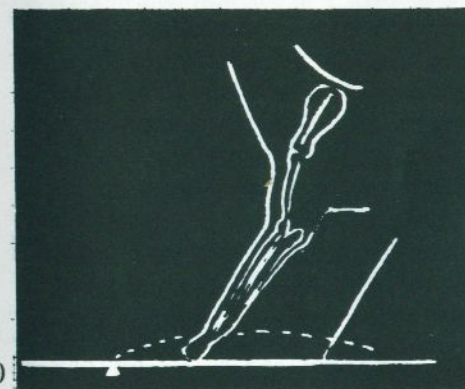
vel tilbagelagt skulder kan beskrives som at skulderen danner en 45-graders vinkel med jorden. Lige skuldre, og ulykkeligtvis ser vi flest af dem, danner sædvanligvis en 55- til 60-graders vinkel med jorden.

En 45-graders skulder har

to fordele. Dels har den 2,5 gange større evne til at drive hunden fremad og dels, eftersom den er længere, kan den svinge benet frem og tilbage i en længere bue. Gennem det faktum, at benet kan komme længere tilbage, driver denne type skulder hunden mere

9

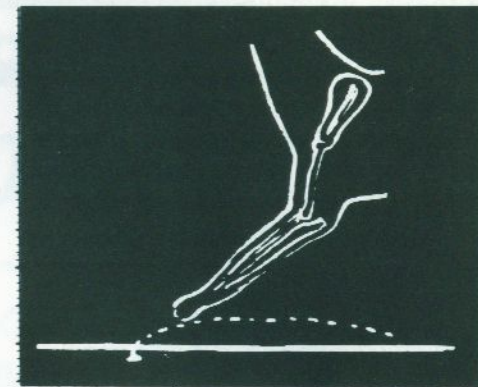

10

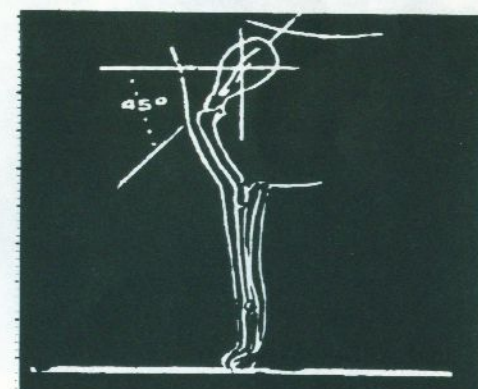
fremad end opad og dermed mindskes anstrengelsen. Den lige skulder tvinger benet til at pendle i en højere bue og derigennem forårsage overdreven anstrengelse og mindsket effektivitet. Dette kan sammenlignes med vores hoppen og, som jeg nævnte tidligere,

se på manken. Du vil aldrig se den vindende hund bevæge sig stødvist frem... eller du burde i det mindste ikke gøre det.

Tyngdepunktet drives fremad i en bue. Ved buens top begynder hunden at miste balancen og sætter poten ned

11

12

for at begynde et nyt trin. Enden af buen er det punkt, hvor bevægelsen er længst muligt fremme og tyngdekraften trækker hunden mod jorden (ill. 9). Dette er det punkt, hvor forparten får mindst muligt chock af stødene mod jorden og der hvor hunden helst placerer sin

pote. Hvis skulderen er for stejl kan benet ikke nå tilstrækkelig langt frem til at kunne sættes på dette punkt (ill. 10) og det resulterer i at benet stødes i jorden inden bevægelsen fremad er fuldt gennemført og et ekstra chock må dæmpes af fronten. Deraf udtrykket "stødende".

Kompenserende bevægelser

For at mindske stødene kompenserer en del hunde disse ved at anvende sine abducerende (sammentrækkende) muskler. Disse muskler bøjer albuen og løfter underarmen. Ved at anvende disse kan hunden løfte sine poter højere end normalt og holde dem der en anelse længere (ill. 11). Denne høje hæmmende bevægelse muliggør for hunden at den kan sætte poten ned ved buens slutning og på den måde reducere det chock som den stødende bevægelse giver. Dette kaldes at hunden traver som en polo pony (høje bevægelser). Denne bevægelse er måske sød at se på men den er en alvorlig fejl da den er trættende for musklerne. Sandsynligvis er denne bevægelse at foretrække fremfor den stødende, men dette er åbent for debat. Sommetider ser man en hund som kompenserer den lige skulder ved at idt mere end nødvendigt for at drive hunden frem. Dette giver en højere men kortere bue og derved tillades forbenet

at sættes ned ved buens slutning. Dette er lidt bedre end stødet men ikke rigtigt godt. Fronten får et unødigt stød og bagbensmusklerne får ekstra arbejde.

Mange hunde er blevet kritiseret for at de ikke fører bagbenets skridt helt igennem selvom de har en god bagbensvinkel og burde kunne gøre det. De ser ud til at bevæge sig med tillagte bagbensbevægelser. Dette er atter en af de kompenserende faktorer som en hund anvender ved stejle skuldre. Det dårlige skub fra bagbenene mindsker afsættet og derved skæres den nødvendige rækkevidde af frem til fronten. Sandsynligvis er dette den bedste metode til at modvirke den stejle skulder, i det mindste er det den mindst trættende.

Skulderpartiet

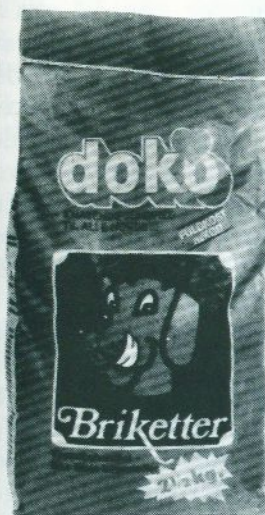
Det er ikke hos alle racer det er ønskværdigt med en lang sluttende skulder, istedet foreskriver man en svagt sluttende. Disse hunde behøver mere styrke end hurtighed og det resulterer i at deres standard ønske er mindre sluttende skuldre. Chow-chow, Alaska malamute, Bull-mastiff er gode eksempler. Hånd i hånd med dette findes et ønske om at bagbenene skal være svagt eller moderat vinklet. Dette i skarp kontrast til den ekstreme bagbensvinkling som findes hos de fleste racer

**Professionel
fuldkost**

**- det er sund
fornuft**

til hunden

doko Briketter

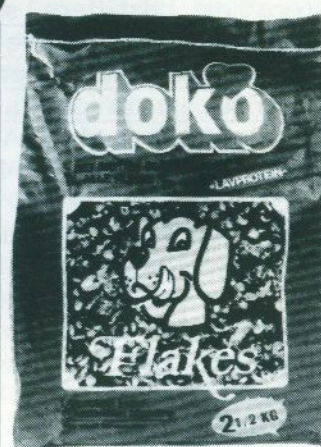
Knasende sundhed til alle hunde. Doko Briketter er fuldkost med kød og udelukkende fremstillet af de bedste råvarer.

3 ernæringsrigtige og velsmagende produkter, der sikrer en sund og veloplagt hund - og passer på økonomien.

doko Diner

- alle hundes herlige varme måltid. Doko fuldkost diner med kød er specialbehandlet og forberedt til hundens mave/tarm, så hunden får et optimalt foder.

doko Flakes

- det rigtige blandingsfoder til alle hunde. Doko Flakes er et tilskudsfoder med lavt proteinindhold til blanding med kød eller kylling.

Fas hos specialbutikker og supermarkeder over hele landet. Tlf. 05-62 91 00 anviser nærmeste forhandler.

Viking-SPECIALFODER

Tlf. 05-62 91 00 Havnen 51 - 8700 Horsens

som kræver en 45-graders skulder. Denne moderate vinkling pender ikke hunden udenfor skulderen og fremfor alt giver den mere direkte anvendelige kraft. Den mest effektive måde at overføre kraften fra bagbenspoten til hunden selv, er i en lige linje. Benet med mindre vinkling giver en mere kompakt og lige linje end et velvinklet ben.

Det siges at en hund ikke kan lave et længere skridt end dens skulderparti tillader. Opdrættere og udstillere som er overdrevent interesserede i ekstreme bagbensvinkler bør være medvidende om at de kan skabe et ubalanceret dyr. At vide at skulderen skal være 45-grader hjælper dig ikke meget hvis du ikke ved hvordan du rigtigt skal bestemme denne vinkel. For at måle den skal du være sikker på at din hund står korrekt. Stil hunden i udstillingsposition og forsikr dig om at den bagerste trædepude er præcist under skulderbladets midtpunkt (ill. 12). AT sætte poten bare nogle få cm. længere frem kan ændre skulderens vinkling 5-10 grader. Når du flytter poten frem bliver vinklen mindre. Det er ganske let at ændre en 55-graders vinkel til en 45-graders med en nøjagtig opstilling. Når du føler med hånden på skulderbladets side kan du mærke en forhøjning som dækker hele dets længde. Det er ved hjælp af denne du bestemmer skulder-

vinklen. Forestil dig en linje som fortsætter fra forhøjningen og ned til jorden. Den korrekte skridtlængde for hunden er der hvor denne tænkte linje når til (ill. 9). En kortere skridtlængde forårsager en stødende eller høj gang (ill. 10 og 11).

Skulderbladet er fæstnet til brystet ved hjælp af muskler på over- og underside af skulderen. Disse muskler, ligesom alle muskler, bevæger sig i par - når den ene strækker sig, trækker den anden sig sammen. De er også ens i størrelse, hvis den yderste muskel er tyk og tung, er den inderste også. En tyk muskelmasse ved skuldrene skyder dem for langt fra brystkurven og giver hunden det der er kendt som "grove skuldre", som igen fører til løse albuer. Hvorfor er det så vigtigt at en hund ikke har løse albuer? Den enkleste måde at forklare dette på, er ved at sige at en lige søjle kan bære større vægt end en buet. Hvis du står med bøjede knæ bliver du hurtig træt end hvis du står med dem strakte. Prøv !

Håndledene

Håndledene har større betydning for hundens sundhed end de fleste aner. Det er håndledene som er hundens virkelige støddæmpere. Korrekte håndled dæmper stødet fra hvert skridt og derved mindskes det chock som skulderen får. Gode hånd-

led er for de fleste racer ikke lige men en anelse, dog tydeligt, vinklede i relation til overarmens knogler. Denne vinkel giver plads til et vist spilrum og derved mindskes chocket for hvert skridt. Et stumt og lige håndled har ingen fjedring og giver skulderen et stød for hvert trin. Jeg vil ikke give indtrykket af, at jo mere bøjet desto bedre. Det skal bare være tilstrækkeligt til at man kan se forskellen på benets linje. Terriers har sædvanligvis et lige håndled og andre en anelse bøjet. Schæfer har sædvanligvist et overdrevent bøjet håndled (til skade for dem i mange tilfælde).

De vigtige poter

Der findes to typer poter. Kattepoten og harepoten. Den førstnævnte en rund, kompakt pote som findes hos de fleste racer. Den sidstnævnte en anelse længere og genfindes hos de fleste mynder, de hurtige hunde. Begge typer er korrekte hvis de bare er godt samlede og kompakte. (En personlig kommentar: Jeg mener at poten er den vigtigste detalje hos hunden. En perfekt hund med dårlige poter er som en Rolls Royce med fire flade dæk.... stærk og smuk men hvordan skal den komme frem? Selv forsvaret nægter at tage imod platfodede).

Den største årsag til at poterne skal være godt samlede

er at de giver kraft til benet. Hvis du gynger frem og tilbage på din fod vil du let opdage hvor mange kræfter som behøves. En udbredt eller plat fod klarer ikke denne bevægelse. I sammenhæng med svag mellemhånd er det snarere muskelpotens end benene som bærer hundens vægt.

Årsagen til at ønske tykke trædepuder er indlysende. De hjælper til at tage imod stødene og beskytter benet. Jeg vil her påpege at årsagen til at man hos en del racer ønsker harepoter er den ekstra kraft som de længere ben giver; hvilket øger hastigheden. Kattepoten er også hurtig og endnu mere udholdende.

Nogle få ord om ryggen. Indenfor de fleste racer opstår modenykker. Overdrevent forfinede hoveder og ekstremt korte rygge er to eksempler. Alle modenykker er dårlige. En hund skal have en kort jævn ryg men med måde. Hvis du ser racer som er højere end de er lange har de problemer. Det er unaturligt. Der findes et udtryk som siger: "For hver reaktion findes en modreaktion". De fleste standarder foreskriver en lige ryglinje. Ulykkeligvis ved få hvor ryggen er, men tror at den starter ved skulderen og slutter ved haleroden, men dette er i virkeligheden overlinjen. Ryggen er en meget kort del af overlinjen som starter omtrent ved sidste ribben og fortsætter ca. fem

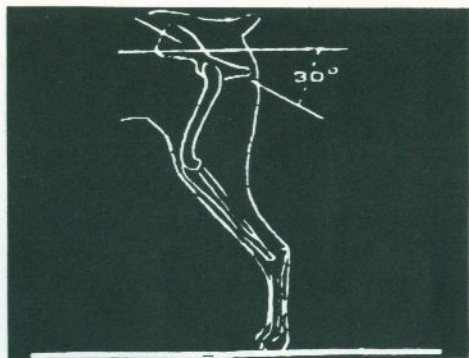
ribben frem.

Krydset

Krydset er den del af rygraden som går fra lændens sidste ryghvirvel til første halehvirvel. Krydset defineres sædvanligvis som plant eller faldende, som begge har sine fordele. Indenfor de fleste racer ønsker man et plant kryds, men det er ikke et rigtigt plant kryds vi ønsker men snarere et 30--graders kryds (ill. 13). Det tillader bagbenene at svinge tilbage i højere grad end et plant kryds. Hvis man forstår at det meste af hundens kraft kommer fra benet gennem dets bagerste rækkevidde hjælper det os til at forstå hvorfor vi vil have en lang bagudstrækning. Den anden årsag er, at et plant kryds tillader længere muskler fra bækkenet til knævinklen. Disse er blandt de muskler som giver drivkraft til skridtet.

Da jeg talte om hundens front, nævnte jeg at en af dennes funktioner er at bibeholde ligevægten. Formålet med bagbenene er det modsatte, de forstyrrer ligevægten ved at flytte tyngdepunktet frem. Som i husker er bevægelse en vekselvis forandring af dette ligevægtspunkt. Det er balancen mellem hundens front og dens bagdel som gør den til et godt eller dårligt dyr (med tanke på dets bevægelse).

For at give maksimal

13

drivkraft må en hund have gode bagbensvinkler.... ikke ekstreme, men gode. Dette er ikke eftertragtelssværdigt for arbejdende hunde af typen slædehunde. De veldefinerede vinkler gør det muligt for benene at presse sig sammen som en fjeder og siden eksplodere med kraft. Det meste af denne vinkling begynder i låret og hoften. De er forenede i en vinkel på ca. 95 grader. Med et normalt kryds er denne vinkel tilstrækkelig til at give en

god vinkling, men med ekstremt fladt kryds kan man være sikker på en lille eller overhovedet ingen vinkling. De fleste standarder foreskriver velvinklede bagben. De er nødvendige for de fleste hurtigløbende hunde (pointer, vagthunde etc.) og faktisk for alle hunde som ikke trækker tunge byrder. Et af de største problemer vi støder ind i idag er manges evne til at se bagbensvinklen men ikke skulderbladets vinkel. Dette gør at overdreven

vinkling ofte optræder og det kan være præcist ligeså dårligt som for lidt vinkling.

Foruden at man vil have at hunden skal være forholdsvis hurtig vil man også have at den skal være udholdende, hvilket afhænger af forholdet mellem hasen og underbenet. Man vil i mange standarder have lavt ansatte haser, hvilket kan oversættes med udholdenhed. En lavt ansat hase skal være relativt kort sammenlignet med underbenet. Hvis hasen forlænges bliver underbenet kortere, hvilket øger hastigheden men mindsker udholdenheden. En kanins bagben er konstrueret på samme måde som en hunds, men dens hase er ekstremt lang og kaninen er derfor meget hurtig på korte distancer. Derfor kan den let springe fra en beagle men beaglen vil indhente den efter nogle minutter.

Torhusets Fairfax Donna Lee

Denne spalteplads, og meget mere, kunne være optaget af DIT indlæg til bladet. Vi har en race som giver mange sjove, irriterende, lærerige, ødelæggende, spændende og mange flere oplevelser. Skriv og fortæl om nogle af disse og om hvad der interesserer DIG specielt ved racen.

Redaktøren.

"Så er der Trimm"

Knnnaasss...

Hunde elsker Trimm. Måske er det de gode ingredienser. Rigtig oksekød, rigtig kylling og friske naturprodukter som hvide og majs. Eller måske er det sammenbagningen til lækre, sprøde bidder der rigtig giver noget at tygge på. Eller måske er det bare fordi sund og naturlig fuldkost middagsmad som Trimm lugter og smager bedre end den mad mange hunde ellers får til middag.

Trimm giver sikker sundhed og mere velsmag for pengene. Trimm kan købes i pakker à 1 kg, 3 kg og 10 kg.

Selv hunde der ikke kan lide tørt mad kan lide Trimm middagsmad.

Skriv til MasterFoods og få brochuren: Hvad ved du om din hunds ernæring? Masterfoods as. Fabriksparken 10, 2600 Glostrup.

Holway Plover.
Markprøve: 2 x 1. vinder med certifikat.

Sammenfatning

TYPE. Fremfor alt skal hunden være typisk for den race den repræsenterer. Ovenfor er bevægelser generelt beskrevet. Hver race har sine nuancer som til tider giver hårfine forskelle i bevægelserne. Disse må du kende og tage hensyn til.

BALANCE. Alt skal være i proportion til helheden....hoved, hals, overlinje, front, bagstilling og hale skal alt sammen se ud til at høre til den samme hund.

BEVÆGELSER. En hund har tre bevægelsesformer; skridt trav eller galop. Der findes yderligere en bevægelsesform vi ofte ser den i: pasgang. Skridt og galop er firtaktsbevægelser og med det menes at poterne kan ramme jorden samtidigt i fire forskellige kombinationer. Trav og pasgang er to-taktsbevægelser som indebærer at to poter rammer jorden samtidigt og altid i samme kombination. I pasgang bevæger begge ben på samme side af kroppen sig samtidigt og giver dermed en langsom bevægelse. I trav bevæger de diagonalt modstående ben sig parallelt. Det er denne bevægelse som anvendes i udstillingsringene eftersom den er let at se og forstå. Den afslører også de strukturelle fejl hunden kan have i sin bygning.

BEVÆGELSER I PROFIL. Se efter at forbenene bliver godt strakt uden stød eller høje bevægelser (poloony-bevægelser). Se efter at bagbenene bliver godt strakt. Hasen skal strække sig til buens slutning og uden bøjning. Afsættet skal være energisk og ikke krampagtigt. Kig nøje på, hvordan for- og bagben mødes under hunden. Forbenet skal være løftet fra jorden når bagbenet sættes ned. Det må ikke være nødvendigt at bagbenet skal placeres på inder- eller ydersiden af forbenet (som en krappe). Kig også på manken for at se at den ikke bevæger sig for meget op og ned.

BEVÆGELSERNE BORT FRA DIG. Se efter at benene bevæger sig ind mod midtlinjen, den såkaldte singletracking, og at de ikke stadig befinder sig i kroppens hjørner. I hvilken grad, benene bevæger sig mod midtlinjen spiller ingen rolle, men det er vigtigt, at de gør det. Vær sikker på, at benet er i en lige linje fra hofte til pote. Hvis der er et knæk ved hasen, er der noget galt. Vær sikker på, at du kan se hele trædepuden når hunden bevæger sig væk fra dig. Det fortæller dig, at hunden anvender hele sin kapacitet i afsættet.

BEVÆGELSERNE IMOD DIG. Omtrent det samme som for bagbenene. Benene skal bevæge sig ret mod midtlinjen og de skal være i en lige linje fra skulder til pote uden afbrud.

Hvis der er noget som gør at opdrættere og udstillere ikke forstår bevægelsens betydning så er det kennelblindhed. Gør dig ikke skyldig i noget sådant!

Vermox vet. ormekur

bredspektret, sikkert og effektivt

Handelsformer:

(Apotekspris incl. moms).
10 tabl. 100 mg, kr. 26,85.
20 ml mikstur, 50 mg/ml, kr. 32,25.

Vermox vet.

For at beskytte sine hvalpe, sin tævehund, andre hunde (og sig selv) er det vigtigt, at hvalpene får deres første ormekur omkring 4 ugers alderen. Vermox vet. mikstur i sprayform er specielt udviklet til denne første behandling af hvalpe.

Dosering:

Tabletter:

hvalpe og killinger: 1/4 tabl. 2 gange daglig i 5 dage
katte og små hunde: 1/2 tabl. 2 gange daglig i 5 dage
større hunde: 1 tabl. 2 gange daglig i 5 dage

Mikstur i sprayform:

under 1 kg: 1 tryk 2 gange daglig i 2 dage
over 1 kg: 1 tryk pr. kg 2 gange daglig i 2 dage

Vermox vet. kan købes receptfrit på apoteker, hos V-mrk. forhandlere og dyrlæger.

JANSSENPHARMA
HAMMERBAKKEN 21 · 3460 BIRKERØD · TLF. (02) 81 10 44

Feb. 84

KARAKTERTEST I KREDS 1

Den 29 og 30 september afholder Kreds 1 karaktertest for alle interesserede.

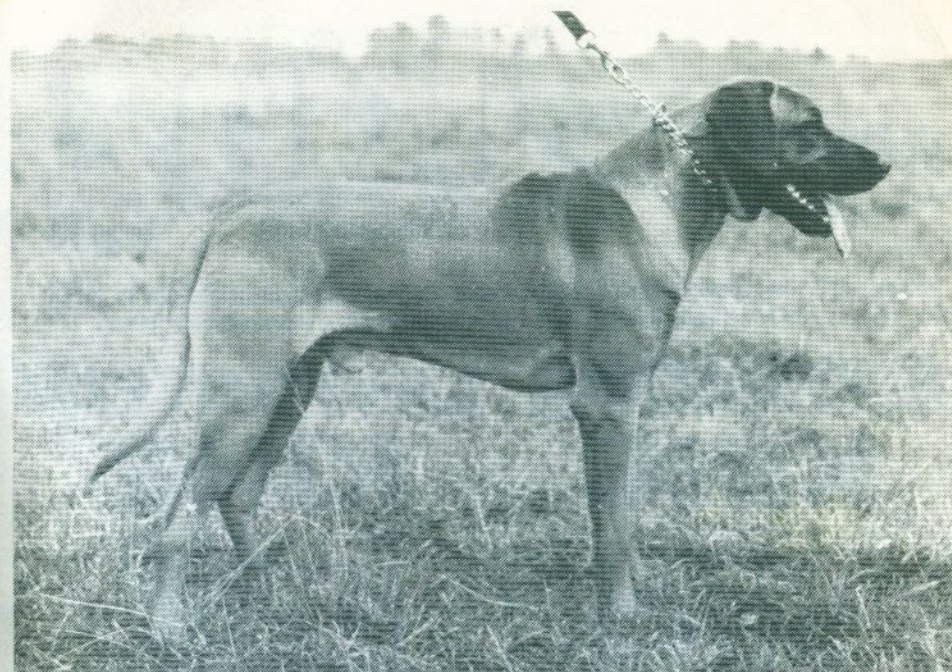
Karaktertesten afholdes i naturskønne omgivelser i Ny Hammersholt imellem Allerød og Hillerød i Nordsjælland.

Prisen for at få karaktertestet sin hund er 125,- kr.

Alle interesserede kan få yderligere oplysninger ved henvendelse til:

Bent Rasmussen
Kirsebærvangen 2H
2760 Måløv
Tlf. (02) 97 16 36

Sidste frist for tilmelding er den 15 september 1984.

TORHUSETS TAWNY BENVOLIO

BESTYRELSESREFERATER

Lørdag d. 31-3-1984.

1. Resumé fra sidste møde.
2. Udstillingsopgaver fordeles.
3. R.R.-dagen planlægges.
4. Korsør-udstilling planlægges, herunder også dommerens ophold.
5. Priser på t-shirts skal indhentes.
6. Forslag til kortfattet raceinformation diskuteres.
7. KLubbens økonomi gennemgås.
8. Bestyrelsen checker stemmeberettigede medlemmer til generalforsamlingen.

Referat ved Pia Schrattenholz.

Lørdag d. 12-5-1984.

1. Gennemgang af det udarbejdede raceinformationsmateriale. Dette vedtages og sendes til trykning.
2. Formandens årsberetning planlægges.
3. Forberedelse til generalforsamlingen.
4. Sidste opgaver til Korsør-udstillingen fordeles.
5. Sidste opgaver til Ridgeback-dagen fordeles.
6. Udstillinger for 1985 planlægges.

Referat ved Pia Schrattenholz.